

התבטאות חריגה של שופטת על מתלוננת אונס: "התאכזבה"

שופטת בית המשפט המחוזי בת"א דליה גנות קבעה כי חמש נשים העלילו
על גבר שאנס אותן ● טענה: "התנהלות המעורבים היתה מתירנית משהו"

צבי הראל,

כתבנו לענייני משפט

על עדותה של אחת הנשים, "עולה כי האירוע המתואר על ידיה כאונס החל במטבח, ולדבריה, היא אמרה לו כל הזמן 'די אני לא רוצה, זה לא מתאים'". היא ציטטה מדברי התובעת שסיפּה רה: "לאחר מכן, כשהוא הלך, אמרתי לעצמי שלעולם לא אתן לזה לקרות שוב, אבל שוב ושוב נכנעתי לו". לטענת השופטת, "מתיאור זה לא עולה בשום פנים ואופן כי פלונית נאנסה על ידי פלוני, אולם בהחלט עולה כי היא התאכזבה".

עורכי הדין שלומית הראל שוורץ ועמוס ון אמדן, המייצגים שתיים מהתובעות בבית המשפט העליון, אמרו אתמול בתגובה לפסק הדין כי הוא "סוטה סטייה חדה, תמוהה ובלתי מובנת מההלכות הברורות שגובשו בעשרים השנים האחרונות על ידי ביהמ"ש העליון בכל הנוגע לאופן שבו יש לבחון את עדותם של נפגעי תקיפה מינית".

השופטת גנות צילום: אתר בתי המשפט

של שלוש התובעות שטענו נגד הנתבע כי אנס אותן באכזריות. גנות קבעה כי אירועי האונס שעליהם העידו שלוש הנשים לא התרחשו, וביחס למתירנות המינית של חלק מהצדדים בתיק קבעה: "התנהלותם במישור המיני היתה מתירנית משהו, מתירנות הבאה לידי ביטוי בקיום יחסי מין בינם לבין עצמם, ולעיתים אף במקביל עם כמה בני זוג". "מתצהירה של פלונית", כתבה גנות

חמש נשים שהעלילו על גבר שאנס אותן באכזריות חויבו לפצותו בסכומים כוללים של 1.7 מיליון שקלים בגין הוצאות לשון הרע, עוגמת נפש ותלונות שקר במשטרה. שופטת בית המשפט המחוזי בת"א דליה גנות השתמשה בהתבטאויות חריגות בפסק הדין.

מדובר בשלוש תביעות נזיקין שהוגשו על ידי שלוש נשים לבית המשפט המחוזי בתל אביב בשנת 2010 בגין מעשי אונס ומעשים מגונים שאירעו, לטענת התובעות, בסוף שנות ה-90 ובראשית שנות ה-2000. לנתבע היתה זוגיות עם אחת משלוש התובעות במשך ארבע שנים. תיקי החקירה נסגרו, בין היתר, בגלל חוסר ראיות. השופטת לא נתנה אמון בעדויותיהן